మిస్డ్ కాల్

మొన్నటిదాకా కురిసిన భారీ వర్షాలకి అనంతగిరికి ముందు మూడో కిలోమీటరు మైలురాయి అవతల్నుంచి ఒక వంద అడుగుల ఘాట్‌రోడ్ తెగి అగాధంలో పడిపోయింది. దాంతో రోడ్, మొత్తం క్లోజయింది. రిపేర్లు పూర్తవడానికి పదిరోజులు పట్టొచ్చుట.

ఇక,

అరకు రావాల్సిన వాళ్ళు, అరకు నించి వైజాగ్ వెళ్ళాల్సిన వాళ్ళు పాడేరు మీంచి చుట్టు తిరిగి వెళ్ళాల్సి వస్తుంది. ప్రయాణీకులకి అసౌకర్యం కలక్కుండా రైల్వేవాళ్ళు రోజుకి ఒకసారి వచ్చే కిరండోలు పాసింజరు ఆరుసార్లు అరకు వచ్చి తిరిగి వాల్తేరు వెళ్ళేలా షెడ్యూల్స్ చేశారు.

చారులత ప్లాట్‌ఫారం మీది కొచ్చేసరికి వాల్తేరు వేపెళ్ళే కిరండోలు పాసింజరు స్పీడందుకుని వెళ్ళి పోయింది.

దాన్ని అందుకోలేకపోయినందుకు చాలా నీరసపడిపోయిన ఆమె ఎంక్వయిరీలో కనుక్కుంటే, ఇవేళ్టికి ఇదే ఆఖరి బండంట. మళ్ళీ రేపు సూర్యోదయం వరకూ లేదట.

డల్‌గా నడుస్తున్న ఆమెకి ప్లాట్‌ఫారం మీద పరిచయమయ్యాడు జగన్. అతను భద్రాచలం వెళ్ళే బస్సు ఎక్కాలంట. అదింకా రాక కాలక్షేపం కోసం ఈ రైల్వేస్టేషన్లోకి వచ్చేడంట.

పరిచయమైన కాస్సేపటిలోనే కాస్త దగ్గరయ్యాడు.

"నేను ఈ వూళ్ళో ఉన్న సెయింట్ జోసప్ రెసిడెన్షియల్ స్కూల్లో టీచర్ పోస్ట్‌కి ఇంటర్వ్యూ కోసం వచ్చాను. ఈలోగా మా ఇంటి నించి టెలిగ్రామొచ్చింది" అంది చారులత.

"ఏదన్నా చెడు కబురా?" అన్నాడు జగన్.

"కాదండీ ఒక గుడ్‌న్యూస్... మొన్న నన్ను చూసుకున్న ఆ ఎన్నారై సంబంధం సెటిలయ్యింది. పెళ్ళికొడుకు శ్రీరామ్‌కి నేను నచ్చానంట. అఫ్‌కోర్స్ అతను నాకు చాలా బాగా నచ్చాడనుకోండి" అంది చారులత.

"కంగ్రాట్స్" అన్నాడు.

"థాంక్సండీ" అని శ్రీరామ్ ఎంత అందగాడో ఎంత ఐశ్వర్యవంతుడో ఎంత గొప్పవాడో కాస్సేపు మాటాడి "రెండ్రోజుల్లో నా పెళ్ళి... విశాఖపట్నం వెళ్ళడానికి దారిలేదు. టాక్సీ మాటాడుకుని చుట్టు తిరిగి వెళ్దామంటే నా దగ్గరంత డబ్బు లేదు" అంది.

"సారీ అండీ నా దగ్గర కూడా అన్ని డబ్బులు లేవు" అన్నాడు జగన్.

"పర్లేదులేండి... రేపెళ్ళినా పర్లేదు" అంది చారులత.

స్టేషన్‌కి కుడిపక్కనున్న ఆకెళ్ళ ప్రకాశరావుగారనే ఆయన నడుపుతున్న కేంటీన్‌లో టీ తాగి శీతాకాలం ఎండని అనుభవిస్తూ ప్లాట్‌ఫారంకి దూరంగా వున్న సిమెంట్ బెంచీ మీద కూర్చుని మాటాడుకోడం మొదలెట్టారు.

"నాకు పులుపు బాగా ఇష్టం. తినే ప్రతిదాంట్లో నిమ్మకాయ పిండుకుంటాను"అంది చారులత.

"నాక్కూడా... బ్రౌనంటే నాకు ఇష్టం. చైనీస్ చెర్రీ పళ్ళంటే ఇష్టం" అన్నాడు జగన్.

"చిత్రంగా ఉందే ఇవన్నీ అంటే నాక్కూడా చాలా ఇష్టం. నాకు మ్యూజిక్ కంపోజర్ హేండిల్ ఇష్టం... గేరీ కూపరన్నా, ఇంగ్రిడ్ బర్గ్‌మెన్ అన్నా జాన్ హూస్టన్ తీసిన 'ఆఫ్రికన్ క్వీన్' సినిమా అన్నా చాలా ఇష్టం" అంది చారులత.

"నాకిప్పుడో డౌటొస్తుంది... ఎవరో నా టేస్ట్‌లూ ఇష్టాలూ సీక్రేట్‌గా తెల్సుకుని మిమ్మల్ని పంపించేరు అవునా?" అన్నాడు జగన్.

"నా గురించి పూర్తిగా తెల్సుకుని ఎవరో మిమ్మల్నే నా దగ్గరకి పంపించేరు" అంది చారులత.

అలా ఒకపక్క మాటాడుకుంటూనే మధ్యమధ్యలో ఆ కాబోయే భర్త శ్రీరామ్‌ని తల్చుకుంటా అతని అందం గురించీ అతని సంస్కారం గురించీ తల్చుకుంటా మాటాడ్తూ ఆ అనుభూతినంతా కళ్ళతో తాగుతా మాటాడ్తుంది చారులత.

"మీకింకా ఏం కాకుండానే మీతో ఇంతగా ప్రేమించబడ్తున్న మీ కాబోయే భర్త చాలా అదృష్టవంతుడు" అంటున్నాడు జగన్.

"శ్రీరామ్ భార్యని కాబోతున్నందుకు నేను అదృష్టవంతురాల్ని. అన్నట్టు నాదో కోరిక తీరుస్తారా" అంది చారులత.

"చెప్పండి" అన్నాడు జగన్.

"మీ భద్రాచలం బస్సు వచ్చినా వెళ్ళడానికి వీల్లేదు. రేపు నన్ను రైలెక్కించేకానే మీరు వెళ్ళాలి" ఆర్డరేసి నట్టంది చారులత.

"అలాగే" అంటూ తన బేగ్ రెండు షోలర్స్ కీ బిగించాడు.

"అరకు అంటే నాకో గొప్ప పేషన్. అయితే ఆదరాబాదరా ఇంటర్వ్యూ కోసం ఇక్కడికొచ్చి ఏమీ చూడ కండానే రైలెక్కి వెళ్ళిపోతున్నాను. రేపు పెళ్ళయ్యాక నా శ్రీరామ్‌తో పాటు ఫ్లై అయ్యి అమెరికా వెళ్ళిపోతాను. ఈ కోరిక కోరికలాగే వుండిపోతుంది. కాబట్టి... నాకీ అరకు రాణి అందాలన్నీ చూపించాలి. నిజంగా నా ఆజ్ఞ ఇది" అంది.

"అలాగే" అని నవ్వాడు జగన్.

చాలాసేపు మాటాడుకుని బయటికొచ్చేసరికి చీకటి పడిపోయింది. లాగికొడ్తుంది చలిగాలి. ఎటుచూసినా కోలాహలంగా వుంది.

ఇటు యండపల్లివలస నించి అరకులోయ దాకా రోడ్డుకి ఎడాపెడా దిగేసిన సర్వీకర్రలకి బిగించిన ట్యూబులైట్లు వెలిగిపోతున్నాయి.

చూస్తున్న చారులత "ఏంటీ జనం?" అంది.

"గంగమ్మతల్లి జాతరంట. ఈ రాత్రంతా ఇక్కడి దుకాణాలూ అవీ తెరిచే వుంటాయంట" అన్నాడు జగన్.

"రండయితే జాతర్లో తిరుగుదాం" అంటా లేచిన ఆమెని ఫాలో అయ్యాడు జగన్.

ఎక్కడ చూసినా దుకాణాలు, వాటి చుట్టూ జనాలు. ముదురురంగు చీరలు రెండు చుట్లు చుట్టుకుని జబ్బల దగ్గర ముళ్ళు వేసుకున్న ఆడాళ్ళు తలలో పెద్ద బంతిపువ్వు పెట్టుకున్నారు. ముక్కులకీ చెవులకీ ఇత్తడి నగలు పెట్టుకుని నుదుట పెద్ద కుంకుమబొట్లు పెట్టుకున్నారు. మగాళ్ళయితే పంచెలు పైకి లాగికట్టి చొక్కాలూ రంగు బనియన్లూ వేసుకున్నారు.

రోడ్డుకి కుడిపక్కనున్న గంగమ్మ తల్లి గుడి దగ్గర ఒకటే సందడి. గుడి చుట్టు మిలుకు మిలుకుమని వెలిగే సీరియల్ బల్బులు దడి కట్టేసారు. ఇంకా ముందుకి నడిస్తే ఆ లోయలో ఉన్న జ్యోతి థియేటర్ ముందు కుప్పలు తిప్పలుగా జనం.

వాళ్ళనే చూస్తూ బాగా దిగువకున్న రోడ్డుమీద నడుస్తుంటే వంతెన తగిలింది. దాని కింద నీటి ప్రవాహం. ఎడంపక్క విశాలమైన లోయ. కుడిపక్క రైల్వేట్రాక్. దూరంగా కొండలు. వాటి వెనక నించి అప్పుడే పైకొస్తున్నాడు

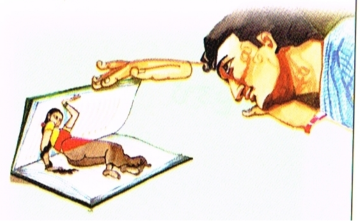

చంద్రుడు. మంచుపడ్డం మొదలైంది. కుడిపక్కన ఫారెస్ట్ డిపార్ట్‌మెంట్ వాళ్ళ ఆర్టిఫిషియల్ ఫారెస్ట్. దాన్ని దాటుకుని ముందుకెళ్తే ఒక సన్నటి బాట. ఆ బాట పట్టుకుని ముందు కెళ్తుంటే ఎడంపక్క ఎత్తులో ఆర్ అండ్ బి గెస్ట్‌హౌసూ, కుడిపక్క ఫారెస్ట్ మొదట్లో వుడెన్ గెస్ట్‌హౌసూ తగిలాయి. ఇంకా ముందుకెళ్తే లెవెల్ క్రాసింగ్ గేటు. డ్యూటీలో ఉన్న గేట్‌మేన్ దగ్గరకెళ్ళిన చారులత "ముందుకెళ్తే ఏ వూరు వస్తుంది?" అంది.

"చొంపి అనే గ్రామం" అంటూ చూపించాడు గేట్‌మేన్.

దూరంగా కొండ దిగువనున్న ఆ చొంపి గ్రామంలో వెలుగుతున్న దీపాన్ని చూస్తూ గేటు దాటి నడుస్తుంటే చంద్రుడు బాగా పైకొచ్చాడు. ఆ వెన్నెల వెలుగులో కురుస్తున్న మంచులో తెల్లతెల్లగా కనిపించాయి సమాధులు. గబగబా అటు నడుస్తున్న ఆమెని ఆపే ప్రయత్నం చేస్తూ "అది స్మశానం లాగుంది" అన్నాడు జగన్.

ఏం మాటాడకండా ముందుకెళ్తుంది చారులత.

"ఇదిగో మిమ్మల్నే" అంటున్నా వినకండా ముందుకెళ్ళి పచ్చటి గడ్డి మధ్యలో దూరం దూరంగా వున్న సమాధుల్లో ఒక సమాధి మధ్య కూర్చుని తన భుజాలకున్న బేగ్ సమాధి మీద పెట్టింది. దగ్గరకొచ్చి ఆమె ముందు నిలబడ్డ జగన్‌ను వచ్చి తన పక్కన కూర్చోమంది.

కూర్చున్నాడు.

"మీరు క్షమిస్తే సిగరెట్ వెలిగించుకుంటాను" అని సిగరెట్ పేకెట్ తీశాడు జగన్.

"అగ్గిపెట్టి ఒకసారి ఇవ్వండి" అని తీసుకుని అగ్గిపుల్ల వెలిగించి సమాధి ముందు చెక్కిన రాతిపలక మీద పేరు చదివింది. "జి. మంగభాను. జననం: 19-07-1975, మరణం: 20-12-1994" అని చదివి "అరె ఈ అమ్మాయి బతికుంటే నా వయసు మనిషి.. పాపం చిన్న వయసులో పోయింది" అంది చారులత.

సిగరెట్ పొగ వదిలిన జగన్ "ఊపిరి పీలిస్తే జననం. ఊపిరి వదిలితే మరణం. రెప్పపాటు జీవితం అంటగదా?" అన్నాడు.

"ఏమో అది నాకు తెలీదు. ఇలాంటి టాపిక్స్ మీద మాటాడుకోడం నాకిష్టం లేదు" అంది. ఓ గంట గడిచేక "చొంపి గ్రామంలో కెళ్దామా జాతర్లోకెళ్దామా?" అన్నాడు.

"జాతరలోకే వెళ్దాం" అంది.

వెనక్కి తిరిగారు.

గాలి ఇటు తిరిగినప్పుడల్లా కొండల్లోపలి అడివిలో జంతువుల అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి. చెట్ల మధ్యలో ఉన్న కొత్తవలస అనే వూరి గుడి స్పీకర్లోంచి లవకుశలో పాటలు వినిపిస్తున్నాయి. వీళ్ళని దాటుకుంటూ వెళుతున్న ఇద్దరు ఆడాళ్ళు ఒరియా జానపదం పాడ్తున్నారు.

ఫారెస్ట్ గెస్ట్‌హౌసు దాటుతుండగా ఒక ఆడమనిషి అరుపులు, పెడబొబ్బలు వినబడేసరికి ఆ పక్కకి పరుగెట్టారు.

చూస్తే, తిడుతూ కొడుతున్నాడు మొగుడు. పొలికేకలు పెడుతూ అరుస్తుంది భార్య. ఇద్దరూ జీలుగు కల్లు బాగా తాగేసున్నారు. వాడా గెస్ట్‌హౌస్ వాచ్‌మేనట. ప్రతిరోజూ వాళ్ళకిది మామూలేనట.

పెళ్ళాం మీదున్న కోపంతో వాళ్ళు పెంచుకుంటున్న కుందేళ్ళ గూటి తలుపు తెరిచేసరికి లోపలి కుందేలు పిల్లలు చెల్లాచెదురై పోయి ఆ వెన్నెల్లో పారిపోతున్నాయి. చారులతా జగన్ వాటిని పట్టుకోడానికి అవస్థ పడ్తుంటే ఇద్దరి శరీరాలు రాసుకుంటున్నాయి. ఆ అనుభూతి ఇద్దరికీ అర్థమవుతుంది. కాస్సేపు గడిచింది. ఒక్క కుందేలు పిల్ల కూడా దొరకలేదు. మొత్తం అడివిలోకి పారిపోయాయి.

రోడ్డు మీదకొచ్చి జాతర జరుగుతున్న వేపు నడిచారు..

విజయనగరం వాళ్ళ రికార్డింగ్ డాన్సు ఒక పందిట్లోనూ ఫర్లాంగు దూరంలో ఉన్న ఇంకో పందిట్లో వైజాగు నించొచ్చిన వాళ్ళ లైట్ మ్యూజిక్ ప్రోగ్రాం జరుగుతున్నాయి.

జనం మధ్య నిలబడి ఒకో ప్రోగ్రాం చూస్తూ స్టేజి మీద వాళ్ళతో పాటు వీళ్ళిద్దరూ కూడా వూగిపోతా డాన్సులు చేస్తున్నారు. కాస్సేపటికి అలిసిపోయాకా అరకులోయ బస్టాండ్ వేపు నడుస్తుంటే రోడ్డుకి బాగా దిగువలో పాక ముందు చలిమంట వేసుకుంటున్నారిద్దరు.

జగన్ చెయ్యి పట్టుకు లాగిన చారులత "చలిగా ఉంది ఆ మంట దగ్గర కాస్సేపు కూర్చుందాం" అంది అక్కడికెళ్ళారు.

చలి కాచుకుంటున్న ఆ ఇద్దరు గిరిజనులూ ఒరియాలో మాటాడుకుంటున్నారు. వాళ్ళలో ఒకడు భూతవైద్యుడంట. పెద్ద కుంకుమబొట్టు పెట్టుకునున్నాడు. చారులతని చూసి పక్కవాడితో ఏదో మాటాడ్తున్నాడు.

కాస్సేపున్నాకా "ఇక ఎక్కువసేపు ఇక్కడుండడం మంచిది కాదేమో" అని లేచాడు జగన్.

నడుస్తుంటే ఒక మనిషి బాటకి ఒక పక్క గోనె పట్టా పరుచుకుని ఇలాయి బుడ్డి వెలిగించి దాని కాంతిలో ఒకమ్మాయి జబ్బమీద పచ్చబొట్టు పొడుస్తూ కనిపించాడు. సీలేరు నించి వచ్చేడంట వాడు. పరుగెట్టుకుంటా వెళ్ళి వాడి ముందు కూర్చున్న చారులత 'శ్రీరామ్' అని తన చేతిమీద పచ్చబొట్టు పొడిపించుకుంటుంటే ఆమెనే రెప్పార్పకండా చూసిన జగన్ కాబోయే ఆ భర్తని ఎంత ఇదిగా ప్రేమిస్తుందీ చారులత వీళ్ళకి శుభం కలగాలి, అని మనస్ఫూర్తిగా అనుకున్నాడు.

వాడికి డబ్బులిచ్చేకా అక్కడ్నించి లేచి ముందుకి నడుస్తుంటే ఎదురైన ఒకాయన చెప్పాడు. కొంచెం ముందుకెళ్ళి కుడిపక్కకి తిరిగితే కొత్తగా కట్టిన ఆదిమవాసుల మ్యూజియం కనిపిస్తుంది. ఈ అరకులోయ వచ్చినవాళ్ళు దాన్ని చూడకండా వెళ్ళరు అని.

'ఔనా' అనుకుంటా కుడిపక్కకి తిరిగిన వాళ్ళకి అరకు ఆదివాసీ ఆర్ట్స్ అండ్ క్రాఫ్ట్స్ షాపు కనిపించింది. లోపలికెళ్తే వెచ్చగా వుంది. నారతో చేసిన ఉయ్యాళ్ళూ, సంచులూ, ఉడుం చర్మంతో చేసిన డప్పులూ, డగ్గాలూ వెదురు బాణాలూ పూసలదండలూ వేలాడగట్టి కనిపించాయి. లోపలింకా దారుశిల్పాలూ, తోలు కొరడాలూ కనిపించాయి. కుర్రాడయిన షాపు ఓనరు... "ఈ మ్యూజికల్ హేండ్ స్టిక్ మాత్రం కొనండి" అంటా దాన్ని గాలిలో తిప్పితే పిల్లనగ్రోవిలా స్వరం బయటికొచ్చింది.

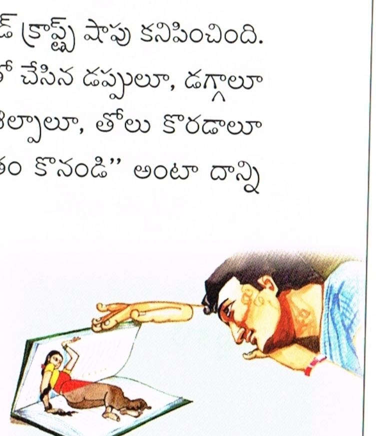

వెంటనే దాన్ని కొనేసిన జగన్ ఆ షాపు పక్కనే లోయ అంచునే ఖాళీగా ఉన్న ఆర్టీసి బస్టాండ్ ముందు గాలిలో తిప్పుతుంటే వింత స్వరం బయటికొచ్చింది. ఆ స్వరం విన్న చారులత డాన్స్ చెయ్యడం మొదలెట్టింది.

బస్సులు లేని ఆ చిన్ని బస్టాండ్లో వాళ్ళిద్దరే. జనమెవ్వరూ లేని ఆ స్థలంలో వాళ్ళిద్దరే.

అలా ఇష్టానికి ఊగి ఊగి ఆడి ఆడిన చారులత చివర్లో జగన్ భుజం మీద పడిపోయి "కళ్ళు తిరుగుతున్నాయి కాస్సేపిలాగే వుండండి" అంది.

ఆమె వదిలే వూపిరి తన మెడ మడతల మధ్య తగ్గుల్తుంది. వెంటనే శ్రీరామ్ గుర్తుకొచ్చేడు జగన్‌కి. "మరి మ్యూజియంలో కెళ్దామా?" అన్నాడు.

"సరే" అని సర్దుకు నిలబడింది.

అలా రెండడుగులు వేశారో లేదో ఆ చిన్ని బస్టాండ్ బిల్డింగ్ గోడ వెనక నించి అరుపులూ మూలుగులూ వినిపిస్తున్నాయి.

"ఏంటా" అనుకుంటా ఆ గోడ వెనక్కెళ్ళి చూస్తే,

ఒక ఆడా మగా. ఇద్దరి ఒంటి మీదా సగం సగం బట్టలు కూడా లేవు. ఆడమనిషిని గోడకి ఆన్చి ఆమె మీద అతను అతుక్కుపోతుంటే లోయలో వెండి వెన్నెల మొత్తం వాళ్ళమీదే పడ్తుంది. ఆడమనిషి అతన్తో పోరాడుతూనే ఇష్టంగా ఓడిపోతుంది.

వాళ్ళిద్దర్నీ చూస్తున్న ఈ ఇద్దరికీ చెమటలు పట్టేశాయి.

కాస్సేపలా రెప్పార్పకండా చూస్తున్నారు. లోయలోంచి ఇటుపక్క కెళ్తున్న రాత్రి పక్షి ఒకటి కూస్తూ వాళ్ళ పక్కనించి వెళ్ళిపోతుంది.

జేగురురంగులో ఉన్న మ్యూజియం. లోపల జనం. ఆర్రూపాయలంట టికెట్టు.

లోపల రకరకాల గిరిజనుల బొమ్మలు. కూర్చుని తంబురా వాయించేవాడు, నెమలిపింఛాల కిరీటం తలకి తగిలించుకుని డప్పు వాయించేవాడు, బట్టలు నేస్తున్న స్త్రీ, చాపలు అల్లుతున్న ముసలాడు, వ్యవసాయానికి వెళ్తున్న యువకుడు.

మ్యూజియం చూడ్డం అయ్యేకా మళ్ళీ జాతరలో కొచ్చి నడుస్తుంటే ఒక ఆడమనిషి జగన్ పక్కనే నడుస్తా అతని జబ్బ మీద చెయ్యేసింది.

జగన్ పట్టించుకోలేదుగానీ, చారులత గమనించింది.

మళ్ళీ జగన్ జబ్బమీద రాసిన ఆ మనిషి "ఓ ఫర్లాంగు నడిస్తే ఈ జనం ఉండరు" అంటా కొంటెగా నవ్వింది.

మాటాడ్లేదు జగన్.

"పానిరంగిని సైడెళ్ళి రైలుట్రాక్ దిగితే నరమానవుడుండడు" చెవి దగ్గర గుసగుసలాడింది.

నవ్వేడు జగన్.

కాస్సేపు కూడా నడిచిన ఆమె "నువ్వు అందంగా వున్నావ్ డబ్బులొద్దు రా"అని చెయ్యి పట్టుకు లాగుతుంది.

ఇందాకట్నించి చూస్తున్న చారులత ఇంక తట్టుకోలేక ఆ మనిషి మీద కలబడి జాకెట్టు చింపేసింది. జట్టు పట్టుకుని పీచుకింద లాగేసింది. మెడ కొరికెయ్యడానికి మీద కొచ్చేస్తుంటే హడిలిపోయిన ఆ మనిషి పారిపోయింది.

షాకై పోయి చూస్తున్న జగన్‌తో "బుద్దిలేదూ... అదలా పిలుస్తుంటే కూడా వెళ్ళిపోడమేనా?" అంది.

'ఏంటి నా మీద ఈ అధికారం?' అనుకుంటా నవ్వేడు జగన్.

"ఈ నవ్వునే లోకువగా తీసుకుందది" అంటా సొంతమనిషిలా అతని చెయ్యి పట్టుకుని ముందుకు లాక్కెళ్ళిపోయింది.

బాగా ముందుకి నడిచాకా, ఇంకాస్సేపు గడిచేక "సిగరెట్లు కాలుస్తున్నారు గదా... తాగుతారా?" అంది.

"వూ(" అన్నాడు.

"ఎప్పుడూనా?"

"అప్పుడప్పుడూ... వైను."

"అది ఆడాళ్ళ డ్రింకు కదా?"

"మగాళ్ళు కూడా తాగొచ్చు."

"అయితే మనిద్దరం తాగుదామా?"

కంగారుపడ్డ జగన్ "ఏంటీ?" అన్నాడు.

"ఈ అరకులోయలో ఇలా మనం కల్సుకున్న జ్ఞాపకంగా" అంది.

"అయితే సరే" అని రోడ్డు పక్కనున్న మహేష్ వైన్స్ అన్న షాపుకెళ్ళి గోల్కొండ రెడ్ వైన్ ఫుల్ బాటిలు కొనుక్కొచ్చి ఆమెకిస్తే ఆ వైను బాటిలు చంకలో పెట్టుకుని దర్జాగా నడవడం మొదలెట్టింది.

భుజాలకి బేగ్స్ తగిలించుకుని నడుస్తున్న వాళ్ళిద్దరూ పానిరంగిని దాటి ముందుకెళ్తుంటే కుడిపక్కన పెద్ద పనసచెట్టు, దానికి కాస్త దూరంగా రైల్వేట్రాక్, అది దాటితే అక్కడక్కడా పోడు వ్యవసాయం తాలూకు పొగలొస్తున్న పెద్ద లోయ. అవన్నీ దాటుకుంటా మంచునీ వెన్నెల్నీ సరిసమానంగా అనుభవిస్తా ఒక దిబ్బ మీద చతికిలబడిపోయారు.

రెడ్‌వైన్ సీసా మూత విప్పిన జగన్ చేతిలోంచి ఆ సీసా లాక్కుని రెండు గుక్కలేసి అతనికిచ్చింది. వెర్రితీపి గల ఆ వైన్‌ని అతనూ తాగి ఆమెకిచ్చాడు.

"బాగా చలిగా వుంది" అంది.

తన వీపుకున్న బేగ్‌లోంచి వులెన్ షాల్ తీసి ఆమెకిచ్చాడు.

"నే నొక్కదాన్నీ కప్పేసుకుంటే మరి నీకో?" అంది.

"సగం సగం కప్పుకుందాం" అన్నాడు.

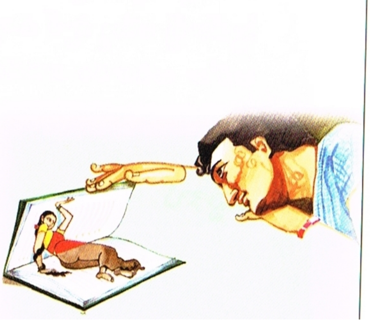

"చాలకపోతే?"

"శరీరాన్ని కప్పుకుందాం."

నాలుకలు మడతలు పడ్తున్నాయి. మాటల్లో తేడాలొస్తున్నాయి.

"ఇది కలా?" అన్నాడు జగన్.

"కాదు" అంది చారులత.

"అయితే అద్భుతం కదా?" అన్నాడు జగన్.

"మామూలు అద్భుతం కాదు మహాద్భుతం" అంది చారులత.

"అసలు నువ్వీ అరకులోయకి ఎందుకొచ్చావ్?" అడిగాడు జగన్.

"నీ వీపు మీద వాలి కలగనడానికి" అంది చారులత.

"ఎలాంటి కల?" అడిగేడు.

"పంచ రంగుల కల... రాజులకాలం నాటి కల" అంది.

"రాజకుమారుడెవరు?" అన్నాడు.

"నువ్వే" అంది.

మత్తుగా ఉన్న అతనికి శ్రీరామ్‌గానీ మరెవరూగానీ గుర్తు రాకపోడంతో "నాగమల్లివో తీగమల్లివో....నీవే రాజకుమారీ" అని పాడ్డం మొదలెట్టాడు.

సీసాలో రెడ్‌వైన్ అయిపోయింది. ఇద్దరికీ కిక్ బాగా పెరిగింది. అలాగ ఆ రాత్రంతా ఆ మత్తులో ఏవేవో మాటాడుకుని ఏవేవో పాటలు పాడుకుని ఒకళ్ళ మీదొకళ్ళు పడి నిద్రపోయారు.

తెల్లారేక లేచిన ఇద్దరూ రైల్వేస్టేషన్లో కొచ్చారు.

చారులతని విశాఖపట్నం వేపెళ్ళే ట్రైనెక్కించిన జగన్ రాత్రి మేజిక్ స్టిక్ తిప్పితే చారులత డాన్స్ చేసిన లోయ అంచున ఒంటరిగా ఉన్న ఆ బస్టాండ్ కొచ్చి తన బస్సుకోసం చూస్తున్నాడు.

2

తొమ్మిదేళ్ళు గడిచాయి.

డిసెంబరు నెల సాయంత్రం. ఆరింటికే చీకటి పడిపోయింది. చలి బాగా పెరిగింది. హైదరాబాద్ నిజాం గ్రౌండ్స్‌లో గత నాలుగురోజుల్నుంచీ బుక్ ఫెయిర్ జరుగుతుంది. విశాలమైన ఆ ప్రదేశంలో చాలా పొడుగ్గా ఆరేడు వరసలు. ఒకో వరసలోనూ ఏభయికి పైగానే ఇంగ్లీష్, హిందీ, ఉర్దూ, తెలుగుభాషల బుక్‌స్టాల్స్. ఆరు వరసల్లో ఉన్న షాప్స్‌కి ముందున్న విశాలమైన స్థలంలో కేంటిన్. ఐస్‌క్రీమ్స్, పాప్‌కార్న్, చిప్స్, మసాలా అమెరికన్ స్వీట్‌కార్న్ అమ్మే స్టాల్ ఉన్నాయి. వాటికి దగ్గర్లోనే స్టేజ్. దానిముందు రెండొందలకి పైనే వేసున్నాయి కుర్చీలు. ఆరోజు ఆదివారం కావడంతో చాలా బాగా వచ్చారు జనం.

ఆ బుక్ ఫెయిర్ పదిరోజులు జరుగుతుంది. అది జరిగిన ప్రతిరోజు రాత్రి ఆ స్టేజ్ మీద ఒక బుక్ రిలీజ్ ఫంక్షనుంటుంది.

జగన్ రాసిన 'ఏకశిల' అనే నవల ఇనాగరల్ ఫంక్షన్. అమెరికాలో టెక్సాస్‌లో ఉంటున్న జగన్ ఒక పని మీద ఇండియా రావడంతో ఆ రాకని ఎడ్వాంటేజ్‌గా తీసుకున్న సీగల్ బుక్ పబ్లిషర్ జయరాజ్ ఈ బుక్ రిలీజ్ ఫంక్షన్ ఏర్పాటు చేశాడు.

ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా విచ్చలవిడి విహారం చేస్తున్న ఈ రోజుల్లో పుస్తకాలు కొనేవాళ్ళు బాగా తగ్గిన ఈ కాలంలో జగన్ సభకి బాగా వచ్చారు జనం.

'ఏకశిల' నవల ఎంత విశిష్టమైందో వివరిస్తూ ఉపన్యాసాలూ దండలూ ఫొటోలూ చానల్స్ వాళ్ళ వీడియో కెమెరాల ఎక్స్‌పోజింగ్సూ అయ్యేకా ప్రెస్ వాళ్ళందరికీ సపరేటుగా కుర్చీలు వేయించాడు పబ్లిషర్ జయరాజ్.

"జగన్‌గారూ అరకులోయ నేపథ్యంలో మీరు మొట్టమొదటి నవల రాశారు గదా! అందులో చారులత అనే నాయిక ఉంది గదా?" అడిగాడు త్రినాధ్ అనే జర్నలిస్టు.

"ఔను" అన్నాడు జగన్.

"ఆ నవల చాలా పెద్ద హిట్టు గదా?" మళ్ళీ అడిగాడు త్రినాధ్.

"ఔను" అన్నాడు జగన్.

"ఆ నవల ఆ బేక్‌డ్రాప్‌లోనే రాయడానికి ఇన్స్‌పిరేషనేంటి?" అడిగాడు ఇంకో జర్నలిస్టు దాస్.

"అనుభవం."

"వివరంగా చెప్పండి సార్?" కుతూహలంగా అడిగాడు యంగ్ జర్నలిస్టు నివాస్.

"ఆరోజు అరకులో చారులతతో నా అనుభవాలు. అసలుకొస్తే నేను రచయితని కాదు. ఆ అనుభవాల్లో ఆ చారులతే నాతో నా మొదటి నవల రాయించింది. జరిగింది జరిగినట్టు, చూసింది చూసినట్టు రాశాను. అది హిట్టయ్యాకా అరకులోయని నేపథ్యంగా పెట్టుకుని చారులతని నాయికగా ఎన్నెన్నో కల్పించుకుని అన్నీ నిజంగా జరిగినట్టు రాశాను. అసలుకొస్తే నా చారులత..." అంటూ ఆగిపోయిన జగన్ ఆ చీకట్లో ఒకపక్కకి చూసి అలా వుండిపోయాడు.

తననే చూస్తుంది చారులత. పాపికొండల వెనక చంద్రోదయంలా నవ్వుతుంది.

ఆ ప్రెస్‌వాళ్ళకి నమస్కారం చేసి బయటికొచ్చి చారులత ముందు నిశ్శబ్దంగా నిలబడ్డ జగన్... కాస్త వడిలిపోయిన ఆ చారులత ముఖాన్నే చూస్తా చివరికి అడిగాడు "బాగున్నావా?" అని.

బాగున్నానన్నట్టు తలూపింది చారులత.

మళ్ళీ నిశ్శబ్దం.

జగన్‌నే చూస్తున్న ఆమె పొడికళ్ళలో పిసరంత తడి. కాస్సేపు గడిచేకా "మా అపార్ట్‌మెంట్ దగ్గర్లోనే బజార్‌ఘాట్‌లో. ఒకసారి వస్తావా?" అంది.

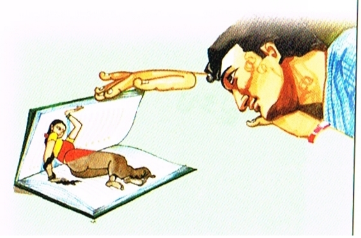

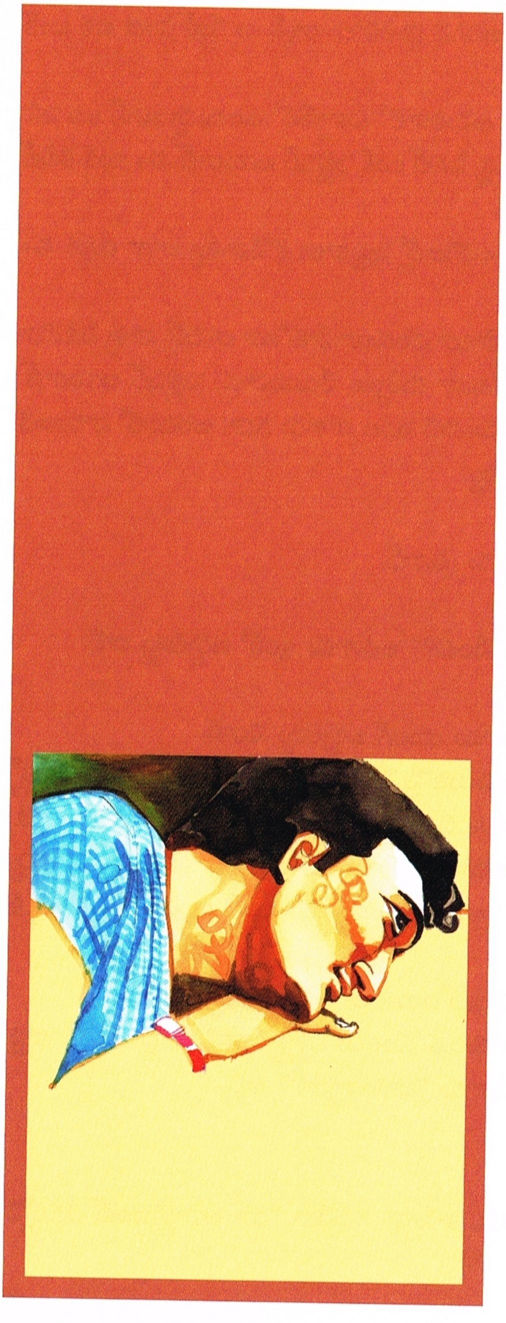

"పద" అంటా ఆమెతో బయల్దేరబోతున్న జగన్ దగ్గర కొచ్చిన ట్రావెల ఏజంట్ ఫకీర్ మోహన్ "మీరు దుబాయ్ కెళ్ళాల్సిన ఎమిరైట్స్ ఫ్లైట్ ఇంకో రెండు గంటల్లో బేగంపేట ఎయిర్‌పోర్ట్‌నించి బయల్దేరుతుంది" అని గుర్తు చేశాడు.

"వెంటనే వచ్చేస్తాను'' అంటా చారులతతో బయల్దేరాడు జగన్.

బజార్‌ఘాట్‌లో ఆంజనేయస్వామి గుడి పక్కనే ఉన్న చారులత డీలక్స్ అపార్ట్‌మెంట్‌లో కెళ్ళారు.

చాలా టేస్ట్ కనపడిందా అపార్ట్‌మెంట్ డెకరేషన్‌లో. స్త్రీ కళ్ళని విశాలంగా గీసే బెంగాలీ ఆర్టిస్టు జెమినీరాయ్ పెయింటింగ్స్ నకళ్ళు కనిపించాయక్కడ. ఏమూల చూసినా రా వుడ్ పర్నీచర్. లప్పం ఫినిషింగ్‌తో ఉన్న పింక్ కలర్ వాల్స్, కిటికీలకీ గుమ్మాలకీ డార్క్ బ్రౌన్ కర్టెన్స్. అక్కడక్కడా డెకరేట్ చేసిన ఏంటిక్స్. బ్రాంజ్ హారన్‌తో ఉన్న గ్రామ్‌ఫోన్. దాని మీద హెచ్.ఎమ్.వి. క్లే రికార్డ్. బ్లాక్ టీ ఇస్తా "పెళ్ళయ్యిందా?'' అంది చారులత.

పల్చగా నవ్వుతా చారులతనే చూస్తా "అయ్యింది. కాస్త లేటుగా అయ్యింది. ఫస్ట్ టైమ్ అబార్షనయ్యింది. మూడేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ ఇప్పుడు ప్రెగ్నెంటామె" అనాగి, "అవునూ వైజాగులో నీ పెళ్ళికి పిలవనే లేదు నన్ను... ఓ అయామ్‌సారీ నా అడ్రసు నీ దగ్గర లేదు కదూ?... అన్నట్టు నువ్వు, మీ శ్రీరామ్ కూడా అమెరికా వెళ్ళలేదా?" అన్నాడు జగన్.

"శ్రీరామ్ ఇండియా వచ్చేసి ఒక వ్యాపారం పెట్టారు ఆ పనిమీదే లాస్ట్‌వీక్ థాయ్‌లాండ్ వెళ్ళారు'' అంది చారులత.

'మీ ఫ్లైట్‌కి టైమవుతుంద'ని ఫోనొచ్చింది ట్రావెల్ ఏజన్సీ ఫకీర్ మోహన్ నించి.

పొడిపొడిగా మొదలైన వాళ్ళ సంభాషణ తర్వాత తడిపొడై తర్వాత్తర్వాత మొత్తం తడైంది. తొమ్మిదేళ్ళ క్రితం అరకులోయలో ఆ జ్ఞాపకాల వరండా మెట్ల మీద నిలబడి ఎన్నెన్నో మాటాడుకుంటుంటే ఫకీర్ మోహన్ దగ్గర్నుంచి ఫోన్లు.

వాటినేం పట్టించుకోకుండా ఆ జ్ఞాపకాలే నా వ్యాపకాలు అని మాటాడుకుంటా ఆ జ్ఞాపకాల ఉయ్యాలలోనే వూగుతుంటుంటే చివరికి వార్నింగ్ కాల్ చేశాడు ఫకీర్‌మోహన్. గతంలోంచి వర్తమానంలో కొచ్చిన జగన్ చారులతనే చూస్తా వెంటనే బయల్దేరెళ్ళి ఆ ఫ్లైట్ పట్టుకోపోతే నా షెడ్యుల్సన్నీ తేడా వచ్చేస్తాయి. పైగా ఆ ఫకీర్ మోహన్ బోర్డింగ్ కార్డు తీసేశాడంట. దుబాయ్ వెళ్ళేక న్యూయార్క్ ఫ్లైట్ ఎక్కాలి. మరి వెళ్తాను. మీ శ్రీరామ్‌కి నా నమస్కారాలు చెప్పు?"అన్నాడు. మళ్ళీ ఫకీర్‌మోహన్ నించి ఫోన్.

ఇక తప్పక బయల్దేరిన జగన్ ఆ చీకటిలో చీకటిలా కల్సిపోయాడు. చీకట్లో బయట గ్లాస్కో చీర ఆరేసినట్టు వెన్నెలున్నా లోపలున్న చీకట్లో ఆ జగన్‌కి కనబడని కన్నీళ్ళతో చెయ్యూపుతున్న చారులత విషయానికొస్తే, తొమ్మిదేళ్ళ క్రితం ఆదరాబాదరా అరకులో కిరండోలు పాసింజరెక్కి వైజాగులో ఉన్న దసపల్లా హిల్స్ కెళ్ళిన చారులతకి శ్రీరామ్‌తో పెళ్ళి సంబంధం చెడిపోయింది. అప్పట్నించీ జగన్ కోసం వెతకడం మొదలెట్టింది. దొరకలేదా మనిషి. అరకులో అతనితో గడిపిన ఆ మధురమైన జ్ఞాపకాల్లోనే గడుపుతా అతను రాస్తున్న నవలలు చదువుతా బతుకుతా అలాగుండిపోయింది. విశాఖపట్నంలో మునిగి చిట్టచివరికి హైదరాబాద్‌లో తేలింది. 'నాకు పెళ్ళయ్యింది మూడేళ్ళక్రితం అబార్షనయ్యింది. ఇప్పుడు ప్రెగ్నెంటు. కేరీ చేస్తుంది' అని జగన్ చెప్పడంతో, 'మా శ్రీరామ్ థాయ్‌లాండ్ వెళ్ళారు' అని అబద్ధమాడింది.

ఇక జగన్ విషయానికొస్తే.....

ఆనాడు పెళ్ళి చేసుకోడానికి వైజాగ్ వెళ్ళిపోయిన చారులతనీ ఆ శీతాకాలం అరకులో గడిపిన సంఘటనల్నీ ఆ వెండి వెన్నెలరాత్రి అపూర్వమైన అనుభవాల్నీ పదేపదే తల్చుకుంటా ఆ అనుభూతుల్ని ఒక నవలగా రాసి ప్రసిద్ధుడయ్యేడు. అక్కడ్నించి తన చారులత కేరెక్టర్‌తో వెన్నెల్లో అరకులోయ నేపథ్యం మీద తొమ్మిది నవలలు రాసి చాలా పాపులరయ్యేడు.

ఇక అసలు విషయానికొస్తే ....

శ్రీరామ్‌ని పెళ్ళి చేసుకున్న చారులత జ్ఞాపకాల్లోనే బతుకుతున్న జగన్ అసలు పెళ్ళే చేసుకోలేదు.
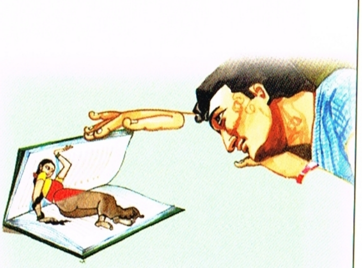
స్వాతి సపరివారపత్రిక
5 జనవరి 2007